

13.
Roe bekommer en Synbefuld ej,
Som ej fra Synden vil afstaa og
giøre Bod;
Men den, som paa Omvendelsens Vej
Troer at Jesus een Synder er god,
Som sin Synder vil gandske afstaae,
Og til Jesum i Troen hengaae:
Hvor u-værdig een Synder jeg er,
Synden mod mig selv Bidnisbyrd bær,
Mod mit Haab,
Mod mit Raab;
Men jeg veed
Med Beskeed:
At for alle er Naade bereed.

14.
Gaf min Siæl da fornøyet i Roe,
Og forvent kun din Frelser's Til-
kommelses Dag,
Naar du flytter fra Legemets Boe,
Vil hand for dig selv klare din Sag;
Gaf da dristig mod Døden i Striid,
Den maa giøre sin yderste Flid,
Den dog ikke opsluge dig kand,
Thi din Jesus dig giører bistand;
Dødsens Stund,
Dødsens Blund,
Dødsens Krig
Visselig
Seyer-Kronen tilbringe skal dig.

✠ (o) ✠

En 23
Nye Viise
om

Det som har tilbraget sig i
Drelands Præstegield den 15de
October 1766, da Tordens Lynild
ned slog udt og forbrendte den skionne

Wichlems Hoved-Kirke,

hvor intet mere blev tilbage, end nogle
forbrendte Muure, hvilket Viisen videre udfø-
rer; og kan synges med den bekiendte
Melodie:

O kiære Siæl! frogst aldrig meer, ic.

Samt og

En gudelig Bøn.

Begge disse er digteret og forfattet af
den blinde Dreng, ved Navn

Christen Olsen Tiendeboen.

✠ ✠

Trykt Aar 1767.

- A**llmægtig GUD i Evighed!
Vi knæle for din Majestet,
Vor Fader! hør vor Klage:
Trøst os, som her i Sorgen gaae,
Dg hiertelig begræde maae:
Vor Tempel er nedrevet,
Dg til en Dynge blevet.
2. Vor Hoved-Kirkes Ziir og Pragt
Er nu af Torden-Ildens Magt
Saa ganske lagt i Aske;
Dens Herlighed er foun den hen,
Forbrændte Mure staae igien,
Klokker samt andet mere
Forderbet er, detsverre!
3. Ja! Ilden i Gravstæderne
Fortæret alle Eigene,
Som deri laae begravne;
Men sidst begravne Sogne-Præst
For Ildens Magt dog sparet est,
Hans Kiste udfadt vises,
Hvorfor Guds Allmagt prises.

4. I

4. I efterladte Benner kier!
Sorg ikke paa de Døde meer;
Som Ilden har fortæret;
Betænk: at Herrens mægtig Haand
Har samlet Støvet i sin Haand,
Slet intet borte bliver;
Det Haab Guds Ord os giver.
5. Skiont Drime piller Been og Kiød,
Hentares vi af Ildens Glød,
GUD skal vor Been og Aske
Dog paa den store Samlings-Dag
Med Siælen samle til Behag,
Vort Støv en bort skal være,
Men stilles frem til Gæ.
6. Men Bee os! det er alt forsendt,
For Syndens skyld Guds Tempel brandt,
Det gif, som fordem Dage
Med Templen og Jerusalem,
Guds Straffes Ild opbrændte dem
Udi sin grumme Brede,
For deres Synder lede.
7. Saa har vor Synder og fortient,
At GUD os Straffen har tilsendt,
Det maae vi nok bekiende:
Hovmodighed og Klæders Pragt,
Bagtalelser, Guds Ords Foragt,
Er vores Hoved-Lynder,
Hvorfor Guds Straf vi nyder.

8. Der?

8. Derfor, o Synder! vend dig om,
Tænk HErren snart vil holde Dom,
Dg Regnskab af dig kræve;
Fortryd din Synd og Ondskab leed
Med hiertelig Bødsfærdighed;
Frygt GUD; sky Synd og Laster
Som os i Døden kaster.

9. Ja! naar vi høre Torden gaae,
Da bør enhver og tænke paa
Sin Død og Verdens Ende;
Paa Dommens Dag som forestaaer,
Da enhver Regnskab giøre faaer
For hvad man har bedrevet,
Dg hvordan man har levet.

10. Vor Kirke som nu bleven er
Et Tegn for andre Kirker her,
Os lærer at betænke:
Hvor snart at HErrens mægtig Haand
Som giver, ogsaa tage kand,
Han bygger og nedbrøder,
Hvert Element Ham lyder.

11. O Fader over Engle-Chor!
See til os, som i Sorgen boer,
Bønhor vor Suk og Raaben:
Vi bede Dig i Jesu Navn,
Drens vor Kirke os til Gavn!
Lad den opbygget blive,
Vi Dig der Lov kan give!

12. Velsign o GUD! vor Konge god!
Dg alt det Kongelige Blod
Velsigne og bevare!
Velsign al Christen Dyrighed!
Giv og indbyrdes Ro og Fred!
Din Kirke Du opbygge!
Lad Ondskab den ey rygge!

13. Velsigne Land, velsigne Vand,
Velsign den kiere Bondemand,
Lad alting for ham lykkes;
Størk mig og som i Mørket er
Med Trøstens Vand, o Fader tier!
Vær du mit Lys og Lygte!
Hielp, at jeg Dig maae frygte.

14. Orlands Almue een og hver,
O GUD! velsigne hver i sær;
Bønhor mit Hiertes Dnske;
De Høne, Lave, Store, Smaa,
De Rige, Fattig, Ung og Graae,
O GUD! din Naade sende,
Alt Dnt fra dennem vende!

15. Lad os da alle og enhver,
Som svæver om i Verden her,
Vor mægtig GUD paakalde;
Lad os med Hiertens Bøn og Bød
Nedkaste os for HErrens Fod,
Vor Synd og Brøst begræde,
Dg Dyders Bøn betræde.

16. I Jesu Navn for denne Gang,
 Jeg slutter da min Digt og Sang,
 Til Døden mig bereder.
 Saa stakket er vor Leve-Tiid,
 Ustadig er al Verdens Tid,
 Dens Pragt sig snart forandrer,
 Og vi til Graven vandrer.
17. Men dig, o GUD! min Siel og Aand
 Jeg anbefalder udi Haand
 At nyde evig Ære!
 Bid jeg og maae i Himmerig
 Dig synge Lov evindelig!
 GUD hielp os allesammen!
 Jeg legger hertil Amen.

Bønnen.

Dnaadige GUD og barmhiertige Fader! vær-
 diges for Jesu Christi Skyld, at regiere mig
 med din Raads og Wijsdoms Aand! O HÆRRE!
 du kiender mit Hjertes skjulte Tanker, og jeg veed,
 at du paa den yderste Dag skal føre frem til Lyset,
 det som er skjult i Mørket, og aabenbare Hjertes-
 nes Raad; Giv mig derfor, o GUD! din Aand
 og Kraft, at jeg intet tænker, taler eller gjør, uden
 det som er Dig til Ære, min Næste til Gavn og
 mig selv til Salighed. Lær os ret at betænke,
 at vi paa Dommens Dag skal gjøre Regnskab for
 hvert

hvert unøttigt Ord, som vi har talt. Du veed selv,
 o GUD! at vi uden Dig intet Gode formaaer at
 gjøre, men til alt Ont ere vi tilbøvelige af Na-
 turen; Det naturlige Menneske kan ikke fatte de
 Ting, som høre Guds Aand til, men de ere ham
 en Daarlighed, thi Kiødets Sands er Fiendskab
 imod Gud. Støt os derfor med din Aand, ophold
 os med din Kraft; thi uden vi ombendes og fødes
 paa nye, kan vi ikke indkomme i Guds Rige;
 Giv os Naade, o HÆRRE! baade at ville og kunne
 udrette alting efter din Velbehagelighed, og und
 os omsider at nyde de Helliges Arvedeel i Lyset!
 Trøst og vederbæg mig, o trofaste GUD! som
 har vandret i Mørket fra min første Tiid, og
 maae ledes af andre saalange jeg lever! Du
 har, o HÆRRE! været min Tilflugt fra min Ung-
 dom af, mit Lys i Mørket; Bliv ved, o Fader!
 og forbarm dig over mig! Forlad mig ikke, naar
 jeg bliver gammel! Vær hos mig i Nøden; hielp
 mig i Døden, og und mig omsider den evige Salig-
 hed hos dig i Himmelen. Imidlertid oplys mig
 ved din Hellig Aand, at jeg med Troen ret om-
 fatter min Frelser Jesum Christum, og tilegner
 mig Hans Fortienestes Frugt og Nytte! og nyder
 derved en liflig Hilsbalelse for min Siel. Bereed
 mit Hjerte til en Boelig, hvori du, o Tre-reenige
 GUD! vil have din Bøvelse, og lad mig om-
 sider efter dette Liv, med opladte Dyne staae for
 Din Stoel og Trone, at synge dig Lov evindelig.
 O GUD! bevare fra alt Ont mine aandelige
 Brødre i Christo! Forlad dem, o HÆRRE! som
 bespøtter og foragter mig for min Gudsfrugt!
 Lær dem at kiende deres Daarlighed! giv dem
 Naade til Ombendelse, at de kunde erfare hvor gode
 det